

Nro. 69.

1815.

GAZETA WIELKIEGO XIĘSTWA POZNAŃSKIEGO.

w Środę dnia 30go Sierpnia.

OBWIESZCZENIE.

Anszlęgi kompetencyjne za dawniejszey Administracyi krajowey Pruskiej dla dawniejszych Posiadzieli teraźniejszych dóbr Skarbowych Wielkiego Xięstwa Poznańskiego sporządzone, oznaczają kompetencyą roczną każdego prawo do niej mającego. Przed odebraniem tychże anszlęgów i wszelkich wypłat kompetencyi tyczących się aktów, w archiwum D. rekcyi Generalney Dóbr i Lasów Narodowych w *Warszawie* ieszcze znajdujących się, wypłata kompetencyi zaczawszy od pierwszego Czerwca s. b. ani w ogólności, ani w szczególności, urządzoną być może.

Do tego więc czasu każdy do kompetencyi prawo mający, powinien albo być cierpliwym, lub też się starać o dowody gruntowne usprawiedliwujące, z jakich dóbr Skarbowych Wielkiego Xięstwa Poznańskiego kompetencya temu się należy, o wiele tak wa podług początkowie sporządzonych anszlęgów kompetencyjnych rocznie wynosi, a to końcem ustanowienia i zaasygnowania oneyże za kwartał od 1. Czerwca do ostatniego Sierpnia r. b.

Wszyscy do kompetencyi prawo mający, powinni się do tego stósować, i wnioski swoje w tej mierze, podług Departamentów, w których dobra Skarbowe, z których im się kompetencya należy, są sytuowane, albo do Królewskiej Kommissyi Regencyiney IIgiej Sekcyi w *Poznaniu* lub *Bydgoszczy* uczynić.

Poznań dnia 18. Sierpnia 1815.

Królewsko-Pruski Naczelny Prezes Wielkiego Xięstwa Poznańskiego,
Zerboni di Sposetti.

Podaje się niniejszém do publiczney wiadomości, iż mieszkający tu *Hessel Merzbach*, ustanowiony został publicznym pieczętarzem i jako taki przysięgę wykonał.

Poznań dnia 22. Sierpnia 1815.

Król, Pruski Naczelny Prezes Wielkiego Xięstwa Poznańskiego,
Zerboni di Sposetti.

OBWIESZCZENIE

tyczące się fabrykacyi i handlu tabaki.

Gdy podług rozporządzenia J.W. Ministra Przychodów z dnia 11. Lipca r. b. fabrykacya i handel tabaki w Wielkiem Xięstwie Poznańskim wolnym odład ma być procederem, ulegającym iedywie zwyczajnym poborowym Kontrollom i ograniczeniom, iakie teraz mają miejsce lub w przyszłości mogłyby być postanowionemi, zaczęm szczególne monopolium tabaki ogłasza się ninieyszém za uchylone.

Podaję to ninieyszém do publiczney wiadomości z ostrzeżeniem, iż od zapasów, od których dawne opłaty wcale ieszcze nie są zespokoione, lub też nie w zupełności, tyle się tylko ma opłacić, ile potrzeba do uzupełnienia ustanowionego podatku Konsumcyjnego, tudzież Cła zastępnego (Ersatz-zoll) i wychodowego. Jeżeli większa opłata już została uiszczoną, tedy się przy takowey pozostaje.

Z resztą postępowanie z tabakami krajowemi utrzymie się w dotychczasowym sposobie aż do ostateczney organizacyi.

Poznań dnia 23. Sierpnia 1815.

Królewski Naczelny Prezes Wielkiego Xięstwa Poznańskiego,
Zerboni di Sposetti.

Od górnego Renu dnia 16. Sierpnia.

Strazburg, Breisach, Huninga i Landawa ciągle dają odpór. Przed *Strazburgiem* i *Breisach* stoją Wirtembercykowie i Badeńcykowie po wsiach spustoszonych. Wycieczki ze strony oblężonych, skutecznie są przez nich odgramiane. — Cesarz *Alexander* kazał przyjmować żony i dzieci ze wsiów spalonych, i na ich żądanie odsyłać ie do Rosyyi na osady. Przez *Manheim* przeszło już 15. wozów z temi nieszczęśliwemi osobami. Dostają one tamże paszporta, za któremi udają się Rossyiskim traktem wojskowym przez *Niemcy* i *Polskę* na swoje nowe i dalekie przeznaczenie, a naywięcey do *Tauryi*.

Dwa Austryackie pułki, które przyciągnęły do *Ulm*, przeznaczone będąc do *Francyi*, otrzymały wsteczny rozkaz i powracają do państw Cesarzkich. Dowiadujemy się także z *Wiednia*, iż milicya znajduąca się ieszcze w *Austryi*, która także ruszyć miała w pochód, wsteczny rozkaz otrzymała. Korpus Rossyiski pod dowództwem Xięcia *Eugeniusza* Wirtembergskiego, podobnież wsteczny rozkaz otrzymał.

Z Bruxelli dnia 18. Sierpnia.

Prusacy popierają dzielnie swe kroki wo-

ienne przeciw miastom, które się orężowi ich poddać niechcą. *Thionville* i *Rocroi* są w tey chwili ściśle opasane; korpus Pruski, zostaiący pod rozkazami Jego Królewiczowskiej Mości Xięcia *Augusta*, opuścił okolicę *Landreci*, i pociągnął pod *Laon* dla przyspieszenia poddania się tego miasta.

Z St. Cloud dnia 9. Sierpnia.

N. Król Pruski, w dzień rocznicy urodzin swoich, zaszczycił Xięcia *Blüchera* przeznaczonym dlań naumyślnie orderem. Jest to wielka brylantami naokół wysadzona gwiazda, w środku której znajduje się Krzyż żelazny.

Z Paryża dnia 14. Sierpnia.

Tuteysza gazeta Francyi zawiera co następuje: „Sprzymierzeni Monarchowie oświadczyli, iż tylko z *Bonapartem* i jego stronnikami wojnę wiedą. Już pokonali *Bonapartego* i mają go w swej mocy; sam on im się wydał. Osadzili oni swoiemi wojskami *Paryż* i połowę *Francyi*. *Francya* wygląda postanowienia Mocarstw sprzymierzonych i wyroku, iaki przeciw stronnikom *Bonapartego* wydadzą. Wyrok ten chcemy tylko wiednym objaśnić względzie; we względzie ciężarów i danin woiennych. Nic słusniejszego nad to, iż *Francya* ciężar ten

Wzłwiga; ale nie także słusniejszego, iak to, ażeby największy ciężar spotkał tych Francuzów, którzy sprzyjali lub przywołali uzurpacyą, która tak wielkie złała na *Francyą* nieszczęście. Nie mieliżby Monarchowie, którzy wedle własnego oświadczenia, tylko z *Bonapartem* i jego stronnikami wojnę wiedli, starać się o to, ażeby całą przekonąć *Europę*, iż czynią różnicę między poddanymi Francuzkami, którzy pozostali wiernymi swojemu Królowi, a tymi, których bohaterem i wodzem był *Bonaparte*. Nie mieliżby, idąc za głosem honoru i korzyści, obeyść się srodze z buntownikami, a sprawić ulgę wiernym Francuzom w ciężarach wojennych, pod którymi ci równie tyle ucierpieli, iak reszta *Europy*? Million dwakroć sto tysięcy osób podpisały akt dodatkowy do konstytucyi *Bonapartego*. Rzecz iasna, że to są stronnicy jego. Na nich niechay najcięższa spadnie część ciężarów, które ma ponieść *Francya*, a 12 millionów mieszkańców przyklaskiwać temu będzie. I cóż to są w rzeczywistości za ludzie, którzy akt ten podpisali? Woysko, Izby, Rada stanu, zgubna Administracya, wiarołomne osoby Magistratowe, i część nabywców dobr narodowych. Imiona ich są zapisane, wykazy otwarte. Zdaie się, iak gdyby niebo zezwolić chciało na Pole Maiowe i owe protokoły, ażeby całej *Europie* wskazać można zbrodniczych publiczney spokojności nieprzyjaciół. — Ten tedy jest łatwy i prosty sposób trafenia do celu, ukarania buntowników i ochronienia ile możności wiernych pomiędzy Francuzami stronników pokoju. A tak przyjąłby należało za zasadę, ażeby Mocarstwa sprzymierzone w celu wynagrodzenia sobie niezmiennych kosztów wojennych przez nałożenie kontrybucyi, każdemu, co akt dodatkowy podpisał, trzy razy tyle kazały zapłacić, ile mają zapłacić Francuzi, którzy Królowi swemu wiernymi pozostali. Stosu-

nek ten jest słusznym i sprawiedliwym. Tym sposobem los dobrego zostałby osłodzonym, a koszta wojny oślaciłby po największej części stronnicy *Bonapartego*, którzy ią sprowadzili lub ułatwiali i t. d.“

W następującym zaraz numerze Gazety Francyi powiedziano znowu: „Od dni kilku kazano drukować i roznosić propozycye, w których napomykaia, iż polityka, rozum i sprawiedliwość wymagaia, ażeby największą część kontrybucyi i ciężarów wojennych zwalić na pewne klasy narodu. Twórcy podobnych projektów źle są obeznani z zamiarami rządu. Wola Króla polega na umiarkowaniu, pobłażaniu i zapomnieniu przeszłości. Wszelki system wstecznego działania i karanja dalekim jest od Monarchy, który żadnego innego nie zna interessu, iak tylko interes swojego ludu, i któremu o nic bardziej nie chodzi, iak tylko ażeby od nas oddalił niebezpieczeństwo wojen domowych i naszych własnych wstecznych przypomnień.“

Królewsko-Pruscy Ministrowie mieli dnia 12. dwugodzinną konferencyą z Królem *Ludwikiem XVIII*

Davous znajduje się od dnia 12. w *Paryzu*.

Wczoray obiadowali sprzymierzeni Monarchowie, tudzież Cesarscy i Królewscy Xiążęta u Króla. Wszyscy mieli na sobie order S. Ducha.

Pani *Paterson* (pierwsza małżonka *Hieronima Bonapartego*) przybyła do *Francyi*. Dzienniki Angielskie nazywają ią *Patison*.

W *Nismes* trwają wciąż dowolne aresztowania, którym miejscowe zwierzchności zapobiedz nie są w stanie. Siedm osób utraciło życie na publiczney ulicy przez wystrzały karabinowe. W *Avignon* podobna scena zaszła. Pewien człowiek, będąc również bezprawnie do więzienia prowadzonym, został ugodzony w głowę kulą karabinową, która odbiwszy się ieszcze o kobietę nieopodal

idącą, obydwóch życia pozbawiła. Schwytano wprawdzie zaboycę, lecz nazajutrz wydarło go znowu pospólstwo z rąk sprawiedliwości.

Generał *Debelle*, jeden z banitowanych osób ustawą Królewską z dnia 24. Lipca, sam się stawił, i odprowadzonym został do *Grenobli*. Generałowie *Constantin* i *Cesar Faucher*, którzy się w *Burdegalli* tak bardzo osławili, zostali w tych dniach schwytani i osadzeni. W pomieszkaniu ich znaleziono małą zbrojownią z 20. flint myśliwskich, 12. szpad i t. d.

Generał *Vandamme* znajduje się ciągle w *Limoges*.

W *Nismes* zaszły na nowo krwawe sceny. Królewski Prefekt wynieść się musiał z miasta, ponieważ tam nie było dostateczney siły woyskowej.

Dnia 16. Sierpnia.

Wczoraj, jako w dzień Niebowzięcia N. Panny, odprawiła się tu uroczysta processya, na której znajdowali się Xiążę *Angouleme* z małżonką i Xiążę *Berry*. Domy, koło których szła processya, okryte były bogatemi kobiercami, ulice obsypane kwiatami, a odgłos: Niech żyje Król i t. d.! rozlegał się na powietrzu.

Dnia 13. przybył tu Xiążę *Bourbon* z *Nantes*.

Dnia 12. Oficerowie pułku Rossyjskiego, którego Pułkownikiem i właścicielem jest N. Król Pruski, dali w *La Vilette* (pod *Paryżem*) gdzie pułk ten stoi, wielką ucztę dla Oficerów pułku Pruskiego, którego Pułkownikiem i właścicielem jest N. Cesarz Rossyi. Obydwaj dostojni Monarchowie raczyli festyn ten obecnością swoją uszczęśliwić.

Upewniam, iż deklaracya sprzymierzonych Monarchów, która za kilka dni wyidzie, takiey będzie osnowy, iż wszystkie umysły zaspokoić potrafi.

Od dai kilku w zupełném są poruszeniu

woyska sprzymierzone, udając się na wakarane im leże. Ztąd wynika, iż nie tak prędko z ziemi Francuzkiej ustąpią.

Na równinie *Montrauge* stanąć ma obozem 30,000 ludzi woysk sprzymierzonych.

Między *Aix* i *Marsylią* obozuje 10,000 Austryaków.

Szwajcaryja pierwszém jest Mocarstwem, które woysko swe z kraja Francuzkiego cofnęło.

Jeden Pruski korpus wyruszył wczoraj z *Paryża* udając się gościńcem do *Wersala*.

Kommandant zamku *Vincennes* wydał sprzymierzeńcom iakie 18,000 flint i 80 dział, które z *Paryża* tamże zwieziono, a które wedle konwencyi Paryzkiej z dnia 4. Lipca za własność Sprzymierzeńców uważane być powinny. Rzeczony Kommandant wyawię miał niedawno Królowi nader niebezpieczny spis, w skutek którego poimany miał być Król z rodziną swoją. Z tego powodu wiele osób aresztowano.

Niepotwierdza się wiadomość, iakoby *Jozef* i *Hieronim Bonaparte* schwytani zostali. O *Hieronimie* powiadają znowu, iż według podobieństwa do prawdy, powiodło mu się zemknąć wczesnie z *Francyi*. Słychać, iż Król Wirtembergski dozwoli swemu ziętowi i jego małżonce przebywania w swoich państwach. — O *Jozefie* donoszą co następuje: Nie w *Paryżu*, iak mówiono, lecz w *Szwajcaryi* został on aresztowanym. List z *Genewy* dnia 7. t. m. zawiera w tej mierze następujące szczegóły: *Jozef Bonaparte*, który przed kilkoma dniami przybył potajemnie do krajiny *Waadt*, w nocy z dnia 3go na 4ty Sierpnia w zamku *Allemand* pod *Röles*, został aresztowanym przez Pułkownika *Brandlin*, wysłanego z *Berny* na czele ieduey kompanii karabinierów. Chciał on zemknąć skrytymi drzwiami; lecz widząc zamek woyskiem otoczony, powrócił do zamku, aby się w nim ukrył. Wśród pomroki

żołnierz jeden śledząc bagnetem, skaleczył go w rękę, przez co tak wiele utracił krwi, iż w niedłuzi popadł. Oczekują dalszych rozkazów względem tego osoby; dopóki te nie nadejdą, strzeżony będzie ściśle w zamku.

Marszałek *Davoust*, nie chcąc zezwolić na rozpuszczenie wojska po rzekę *Loire*, żądał i otrzymał uwolnienie od służby. Wojsko to podają ięszce na 45,000 ludzi.

Stojące wojsko wynosił na 200,000 ludzi.

Generał *Excellmans* i wielu innych, mają być, jak słychać, odesłani do *Gujana*.

Rosyjanie mają na oku *Mec*, a Prusacy blokują *Thionville*.

Głószą, iż Generał *Lecourbe* wypowiedział zawieszenie broni. Od tego czasu wszystko znowu w *Alzacyi* w poruszeniu i niespokojności.

W *Tuluzie* wrzucono w wodę popiersie *Bonapartego*.

W *Avignon* spaliło popólstwo dwie karykatury słomiane, wyobrażające *Bonapartego* i Marszałka *Brune*; spodziewało się ono znaleźć przy ostatnim wielkie skarby, tym czasem znalazło tylko 30,000 franków.

Z Pruskiej strony wystawiono dobitnie konieczność, iż *Alzacya* i *Lotaryngia*, *Mec*, *Toul* i *Verdun*, odstąpione być powinny przez *Fransyę*.

Xiążęcia *Orleńskiego* przeznaczają na Namiestnika w Królestwie.

Generał, Xiążę *Sułkowski*, złożył tu N. Cesarzowi Rosyjskiemu hołd w imieniu wojska Polskiego.

Korpus Austriacki Generała *Bianchi* wszedł już po części do *Langwedocyi*.

Przyprowadzono tu Marszałka *Ney*, którego zasłużona czeka kara.

Układy ciągle tu trwają. Daj Boże, ażeby skutek ich zapewnił na długie czasy powszechną spokojność.

Z *Baionny* dnia 7. *Sierpnia*.

Dziś przybyła tu znowu pierwsza poczta

z *Hiszpanii*. Przebiegł także tędy *Hiszpański* gabinetowy do *ParYZa*. Słychać, iż wkrótce przedzie tędy Król *Hiszpański* do *ParYZa*.

Z *Londynu* dnia 15. *Sierpnia*.

Dnia dzisiejszego, 15. *Sierpnia*, któren dawniej ule święciło kraiów, znajduje się *Bonaparte* od tygodnia na morzu, udając się jako więzień stanu na wyspę *S. Heleny*. Wyprawa, która go tamże przewozi, składa się ogółem z 11 stu okrętów: *Northumberland*, fregata *Havannah*, okrętów wojskowych *Ceylon* i *Bucephalus*, z korwet i briggów *Cephyr*, *Peruvian*, *Zenobia*, *Jearus*, *Ferret*, *Rotpole* i z prowiantowego okrętu *Weymouth*. Liczba osób, które *Bonaparte* z dawnego orszaku wolno wziąć z sobą, składa się z 19 tu, łącząc w to kobiety i służących. Wszystkie okręty floty transportowej są bardzo natadowane. Na samym okręcie *Northumberland* znajduje się przeszło 900 ludzi. Z Kapitanem *Maitland* pożegnał się *Bonaparte* po przyjacielsku, ściągawszy mu rękę i podziękowawszy za wszelkie wyświadczone grzeczności. Na okręcie *Northumberland* stykają się z sobą pokoje sypialne *Bonapartego* i Admirala *Cockburn*. Dnia 11. powrócił okręt *Zenobia* od okrętu *Northumberland* do *Falmouth*, gdzie ięszce listy oddał. *Bonaparte* zabrał także z sobą znaczną liczbę książek Angielskich, i chce się w drodze dokładniej uczyć języka Angielskiego, któren już nieco rozumie.

Wiadomo, iż *Bonaparte* przybywszy na okręt *Northumberland* zeszłego poniedziałku, miał długą rozmowę z osobami, które się znajdowały w pokoju tegoż okrętu, a między innymi z Lordem *Louther* i Panem *Littleton*. Z rozmowy tej powzięliśmy następujące szczegóły: Zapytany *Bonaparte*, co trzyma o piechocie Angielskiej? odpowiedział: „Długie wojny tworzą dobrych żołnierzy.“ Dodał do tego, iż jazda obydwóch naródo*w* iest

wyborna, i że artyllerya Angielska polepszyła się według Francuzkiew. Gdy jeden Anglik uczynił mu zapytanie względem *Ludwika XVIII.*, odpowiedział: „Jest to dobry i poczciwy człowiek. Lubi za nadto dobry stół i dowcipne myśli. Jest za słaby, i niestworzony do rządzenia Francuzami. Xięźna *Angouleme* jest jedynym człowiekiem w jego rodzinie. Francuzi powinni mieć człowieka, jakim ja jestem.“ „Zda się, powiedziano mu, żeś W Pan zapomniał, iż w skutek uroczystego traktatu znajdowałeś się na wyspie *Elbie*, że tam W Pana nikt niezaczepiał, a przecież opuściliś wyspę i zgwałciłeś umowę.“ *Bonaparte*: „Byłem udzielałym Monarchą; miałem prawo wiedź woynę z innym Monarchą, z *Ludwikiem XVIII.*, gdy mi do tego po. służyła. Uczyniłem to i pokonałem go w kilka set ludzi.“ — „Lecz dla czegoż nie-dozwola mi na moje słowo honoru mieszkać w *Anglii*?“ — „Zapominasz W Pan, powiedziano mu, że kilka set Oficerów Francuzkich w *Anglii* złamali słowo honoru, i że zamiast uczynienia im za to wyrzutów, przyjąłeś ich W Pan dobrze. Między innemi zaszczyciłeś W Pan z tego powodu Generała *Lefebre Desnouettes* szczególną dystynkcyą.“ Zamilczal na to *Bonaparte*, równie i na niektóre inne uwagi względem postępowania jego przeciw obudwom Królom Hiszpańskim. Wychwalał on niezmiernie Xięcia Regenta, i wyznał, iż stateczność Jego Królewiczowskiej Mości wszystkie jego zamysły zniweczyła i potęgę jego zniszczyła. „Jest to jeden tylko Monarcha, powiedział on, który zawsze z równą stałością i mocą działał.“

Gdy Lord *Keith* na wzbranianie się *Bonapartego* przeyscia na okręt *Northumberland* oświadczył, iż niespodziewa się, iżby mu przyszło użyć gwałtu, odpowiedział *Bonaparte*: „Bynajmniej! W Pan rozkazujeś, a ja winienem być posłusznym. Możesz mnie W Pan wywieść; lecz niezapominaj,

iż się to wbrew mojej woli dzieje.“ *Bonaparte* ułożył formalną protestacyą. Potem nastąpiła nader tkliwa scena rozstania się z jego orszakem. *Sawary* rozplýwał się we łzach. *Bonaparte* wydał kilku opuszczającym go Oficerom następujące zaświadczenie: „Okoliczności mi niedozwalaia, mieć W Pana dłużej przy sobie. (Służyłeś mi W Pana gorliwie, i zawsze kontent z W Pana byłem. Sprawienie się W Pana podczas tego ostatniego wydarzenia, zasługuje na moją pochwałę, i utwierdza mnie w tém, czego po W Panu spodziewać się miałem przyczynę.)

Na burcie okrętu *Northumberland* dnia 7. Sierpnia 1815.

Napoleon.“

Obięte nawiaseni miejsce tak zrazu brzmiało: „Gdym był szczęśliwym służyłeś mi W Pana gorliwie, a towarzysząc mi w nieszczęściu, utwierdziłeś dobre mniemanie, które o nim miałem. Przyjm W Pan moje podziękowanie.“

Słychać, iż Kontr-Admirał *Fleming* obeymie dowództwo na wyspie *S. Heleny*.

Pożegnawszy się *Bonaparte* z osobami, którym niewolno było pozostać przy nim, szukał dla siebie rozrywki w granit w kwarty. *Whist* i *Vingt et un*, są jego ulubione gry. Wzięto także billard na wyspę *S. Heleny*.

Dnia 12. obchodzono uroczyscie tu i w całym państwie rocznicę urodzin Xięcia Regenta.

Gazeta dworska umieściła depeszę Admirała Lorda *Ermonth*. Donosi on z *Marsylii* dnia 18. Lipca, iż dnia 13. tegoż miesiąca przysłał do niego Marszałek *Murat* z *Toulonu* swego Adjutanta, Generała *Porucznika Rosetti*, z propozycyą, ażeby go przyjął na okręt Angielski i przewiózł do *Anglii*. Odpowiedział on, że skoroby *Murat* udać się chciał na którykolwiek ze stojących przed

Toulonem okrętów Angielskich, znajdzie osobistą opiekę, lecz że względem losu jego najmniejszego na siebie zaciągać niemoże obowiązku. Odpowiedź ta nieprzypadła Marszałkowi *Murat* do smaku, i następnie puścić się miał do *Piemontu*.

Rozmaite wiadomości.

Acta kongressu Wiedeńskiego, tak się po tak zawikłanych układach spodziewać należało, niejedney doznają sprzeczności. Poseł Hiszpański, *Don Gomez Labrador*, dnia 15. Czerwca zwnosi protestacyą przeciwko kilku postanowieniom, zapadłym we względzie *Włoch*, z oświadczeniem: iż podobne prawo ludów, nigdy z tamtej strony *Pirenejów* uznane niebędzie. Xiążęta medycyni protestowali się także przeciwko aktowi związkowemu. Zaszła nadto była uchwała na kongressie, iż Xiążęta *Oldenburgski* i *Meklenburg-Strelitz*, każdy o 20,000 dusz, Państwa swoje powiększonemi mieć będą.

DONIESIENIE.

Kwas siarczany, dawniey *Oleum Vitrioli* zwany, jesteśmy teraz w stanie w ilościach podług upodobania, funt po 4 dob. grosze zbywać. O dobroci tego fabrykatu przekonać się można z następującego atestu.

Berlin dnia 14. Sierpnia 1815.

Hempel i Kompania.

Podany mi przez JPana Doktora *Hempel* do doświadczenia dobroci kwas siarczany z jego w *Oranienburgu* założoney fabryki, porównany został przezemnie z najlepszym dymiącym się kwasem siarczanym, i wydał z siebie następujące skutki:

1. Jest przezroczysty jak woda, i bez koloru;
2. Mieszca się z wodą bez zamęcenia iey, przez wysok zamęca się prawie nieumiarłkowanie;
3. Jego szczególna gęstość stożuje się do wody i: k 1855 do 1000 i w témże zgadza się zupełnie z dymiącym się kwasem siarczanym;
4. Łut jeden wspomnionego kwasu potrzebuie 470 granów potażu czystego do nasycenia tegoż, przeciwnie do nasycenia podobneyże

ilości dymiącego się kwasu siarczanego, tylko 450 granów potażu potrzeba. Obeymuje w sobie zatem w rzeczy samey więcej kwasu, niż dymiący się kwas siarczany.

Za pomocą tychże skutków zasługuje wspomniany kwas siarczany na pierwszeństwo przed wszelkiemi innemi, z siarki fabrykowanemi kwasami, co nietylko w znaczeniu jego tegości, ale też i czystości, dla wiary ninieyszem zaświadczam.

Berlin dnia 3. Marca 1815.

Herrnbstaedt,

Królewski Tajny Radca i t. d.

Uwiedomienie. Przyjawszy teraz Ko:repetytora rocznego, donoszę Szanownym Rodzicom oddatym swych synów do tuteyszych szkół, iż na ten rok iestem w stanie, mając przytem pomieszkanie bliskie szkół, uczniów i niższych klas do siebie na pensyą przyjmować aż do zapętnienia liczby ośmiu, które nieprzeszaję i przyrzekam oprócz przywołitego powtarzania lekcyi do klasy, dawnie wszelakich prywatnych godzin, gdyby tego ktoś żądał.

w Poznaniu dnia 29. Sierpnia 1815 roku.

Buchowski,

Professor matematyki S. P.

Do przedania. Dnia 7. Września r. b. o godzinie 3eicy po południu, w tuteyszym Królewskim Magazynie żywności w wielkim gmachu magazynowym, 320 cetaarów sucharów Rosyjskich, które już na Konsumcyą niemogą bydź użyte, więcej dajęcemu w całości lub częściami, publicznie sprzedane zostaną.

w Poznaniu dnia 28. Sierpnia 1815.

Królewsko-Pruski Urząd Żywności i Furażu.

Do przedania. Na Komenderyi pod Poznaniem w zamieszkanu dworskiem, dnia 7. Września r. b. zrana o godzinie 10tey, na rzecz *Staw Bogumiła Gładysza*, Kowala, na Srodce mieszkałego, sądownie zatradowane efekta, drogą publiczney licytacyi sprzedawane będą: zwierściana małe na ścianie wiszące 2, zegary stołowe 2, kanapa 1, krzesielek 9, komoda 1, stolik okrągły spuszczany 1, owiec różnego gatunku sztuk 50, świni podobnie 12, jałowego bydła 6, zrebów 3; za gotowe pieniądze w grubey monecie więcej dajęcemu przybicie nastąpi.

Poznań dnia 29. Sierpnia 1815 r.

Rynarzewski, K. T. D. P.

Do przedania.

Pozostały nieruchomy i ruchomy majątek po zmarłym tu kupcu *Danielu Henryku Hellingu*, sposobem dobrowolnej licytacji z powodu działo przed Notaryuszem *W. Gierszem*, w kancelaryi tego na ulicy *Wilhelmowskiej* pod liczbą 178. najwięcej ofiarującym za gotową zaraz zapłatę w grubey monetcie sprzedanym zostanie, jako to:

- 1) Należąca do tegoż majątku kamienica z przodku i tytu, położona w rynku pod Nrem 55. na terminie dnia 28. Września r. b. przed południem od godziny 10tej;
- 2) Należący do niego a położony na Winiarach pod Nrem 1. młyn Podgurnieki, z przynależącemi doń folwarcznemi zabudowaniami, rolami i łakami, wynoszącemi razem około iedney huby, na terminie dnia 5. Października r. b. od godziny 10tej ranney;
- 3) Pozostałość ruchoma, składająca się z różnych przedmiotów domowych i pretensyi do dłużników, na terminie dnia 10. Października r. b. od godziny 9tej ranney w kamienicy na rynku pod Nrem 55. położony.

O bliższych warunkach kupna nieruchomości zawiadomić się można dokładnie każdego czasu w kancelaryi *W. Notaryusza Giersza*, i u kupca *P. Fryderyka Hellinga*, w rynku pod Nrem 55.

Poznań dnia 21. Sierpnia 1815.

Sukcessorowie *Daniela Henryka Hellinga*.

Do przedania w *Wiesi Mycielini*, w Powiecie i Departamencie *Kaliszkim*, trzy mile od *Kalisza* leżąca, Sukcessorów *Zuczyckich* własna, jest do sprzedania przez publiczną licytację przed Notaryuszem Departamentu *Kaliskiego*, *Ur. Andrzejem Bogusławskim*, w dniu trzecim *Stycznia* roku następującego 1816. odbydź się mająca. — Chęć kupna mający, wyciąg intryty i pretium teyże własności, w kancelaryi wspomnianego Notaryusza w *Kaliszu*, każdego czasu przeyrzeć mogą, i o warunkach licytacji zawiadomić się.

Do przedania.

Wydział Sporny Sądu Pokoju Powiatu *Pyzdrowskiego*

na mocy upoważnienia *Prześwietnego Trybunału Cywilnego Departamentu Poznańskiego* wyznaczył termin do przedatki plus licitando i za gotową zapłatę pozostałości niegdę *Xiędza Maczyńskiego*, składającej się z inwentarza bydlnego, sprzętów gospodarczych, bielizny, pościeli, etc. na dzień 11. Września r. b. rano na *Winnicy* pod *Pyzdrami*,

wzywając ochotę kupna mających, aby się w terminie stawili.

Pyzdry dnia 29. Lipca r. 1815.

Ryll, Podsedek.

Jażdżewski

Pisarz Wydziałowy.

Do przedania. Niżej podpisany urząd Komorczy uwiadomi niniejszém Szanowną Publiczność, iż z dnia 22. Sierpnia r. b. z mocy urzędowej obligacyi sądownie zatradowane różne pokoiowe efekta, tudzież bryka kryta, konie i t. d. w mieście *Zopienno* w Powiecie *Gniezńskim* dnia 10. Września r. b. o godzinie 10tej ranney, publicznie za gotową pieniądze, więcej dającemu, sprzedaniem zostaną. Do czego Szanowną Publiczność zapraszają się.

Datum *Gniezno* dnia 25. Sierpnia 1815 r.

Sierakowski,

K. S. P. G.

Wzwaniecie. Gdy na odebrany list od *Porucznika Kalnowskiego* o pretensyi do masy *X. Popławskiego* odpowiedzieć niemożę że data nie jest położona, wzywam tegoż, aby mnie o zamieszkanu swoim przez list frankowany uwiadomił.

Poznań dnia 24. Sierpnia 1815 roku.

Prądziński, Prokurator.

WYDZIAŁ SPORNY

Sądu Pokoju Powiatu *Obornickiego*

do

niewiadomych Sukcessorów *Wincentego Woydeckiego*.

Gdy dotąd żaden Sukcessor po *Wincentym Woydeckim*, byłym *Ekonomie* w wsi *Bielkuwie*, w Powiecie *Obornickim* położony, który w boru do wsi *Srodky* należącym, w Powiecie *Międzyrzeckim*, zabity został, niezgłasza się, przeto Sąd wzywa niniejszém niewiadomych Sukcessorów tegoż zabitego, ażeby, końcem odebrania pozostałości, na dzień 18ty *Września* r. b. tu w *Rogoźnie* w Izbie Sądowej stawili się; w przeciwnym razie, pozostałość, jako na *Rząd* spadła, do depozytu *Prześwietnego Trybunału* odesłana będzie.

Rogoźno dnia 20. Sierpnia 1815.

J. Lubomęski.

Henrykowski.

Dodatek.

O B W I E S C Z E N I E

tyczące się wygubienia zagęszceniących się coraz bardziej wilków.

Zniżenie nagrody za wytepienie wilków na resp. 1 tal. i 12 dgr., niemniej trudności, jakich doznawał strzelec chcąc i tę nagrodę za ubicie wilka pozyskać, stały się powodem, iż te drapieżne zwierzęta tak straszliwie zamnożyły się w Wielkiem Xięstwie Poznańskiem. W samym Powiecie Wągrowieckim, gdzie ta kłeska najwyższego, zdaie się, doszła stopnia, w roku zeszłym szesnaście dzieci i troje dorosłych osób stało się pastwą wilków. Szczęsioro dzieci w ciągu bieżącego miesiąca w rzeczonem Powiecie podobnego doznały losu, a wiele dorosłych osób pokaleczone zostały. Niemożna bez grozy czytać zdawanych w tey mierze raportów.

Zte to wymaga prędkich i dzielnych kł wykorzenieniu onegoż środków. Dopóki nie będzie mogła nastąpić zupełna ustawa względem całkowitego wygubienia tych srożących się zwierząt, postanawiam co następuje:

§ 1. Nagrody za rządzą Pruskiego za ubicie wilków ustanowione, przywracają się w ten sposób, iż

1. za ubicie starego wilka wypłacana będzie nagrodą 6 talarów,
2. za schwywanie młodego wilka z gniazda 3 talary,
3. za znalezione nieuległego wilka przy ubitey wilczycy 1. tal.

§ 2. Gdy kto ubiwszy wilka, upomina się o ustanowioną powyżej nagrodę, obowiązany jest pokazać go Konsyliarzowi Ziemiańskiemu Powiatu, skoro zwierz ten na szlacheckim lub mieyskim gruncie powalonym został. Jeżeli zaś ubitym został na gruncie dóbr i lasów Królewskich, naówczas winien być pokazany Urzędnikowi obiazdu leśnego. Konsyliarz Ziemiański lub Oficjalista leśny każe wilkowi oberznąć uszy i wydaie interessentowi zaświadczenie, na mocy którego najbliższa Celna lub Powiatowa Kassa postanowioną nagrodę natychmiast wyliczye jest obowiązana.

§ 3. Polowania przedsiębrane przez osoby prywatne na te drapieżne zwierzęta, niemniej polowania, które kaźden Nadleśny w swym Wydziale w skutek zdawanych przez Oficjalistów leśnych raportów czynić i ile możności sam niemi kierować niezaniebda, nie są dostatecznymi do założenia złemu prędkiey, ile potrzeba wymaga, tamy.

§ 4. Natomiast trucie wilków tak zwanem wroniem okiem (nucis vomicae, kulczyby) jest prędkim i skutecznym wytepienia tych drapieżnych zwierząt środkiem. Używanie tego sposobu poleca się wszystkim dobr posiadzicielom, a dla Królewskich Oficjalistów leśnych jest powinnością. Sposób ten używany w położonych w Powiecie Ostrzeszowskim dobrach Wieruszowskich, gdzie przed kilkoma ieseze laty w miesiącach Lipcu i Sierpniu niemal codziennie owce i inne zwierzęta od wilków pożerane były, okazał się tak dalece ugruntowanym, że od czasu nakazu trzymania się tegoż sposobu, przez rok cały ledwo jeden podobny wydarza się przypadek.

§ 5. Cwierć funta starego na proszek oka wroniego wystarcza na zatrucie zdechłego skopu tak dalece, że strawienie onegoż kilku wilkom śmierć zadaie. Gdy zatrutych zwierząt podczas lata zbyt prędko robactwo się chwyta, zaczęm należy ie kłaść w płaskie doły i lekko zasypywać ziemią. Wilk staie się przeto tém łakomszym tey pastwy i chciwie ją wygrzebuie.

§ 6. Długie doświadczenie nauczyło, że wypadłe owce i cielęta najlepszymi są do zatrucia. Jednakże podług uczynionych tu i we Francyi doświadczeń naykorzystnieyszym jest w tey mierze ścierw wilczy. Za tym ugania się wilk z wielką chciwością i pożera go; trzeba więc mieć na to bacznosc iak naywiększą, aby dostawszy w ten lub ów sposób wilka, natychmiast zdeymować z niego skóre i ścierw zatruchać.

§ 7. Zaleca się dzierzawcom dóbr skarbowych, ażeby zdechłe owce i cielęta w tym celu Oficjalistom leśnym odsełali.

§ 8. Urzędnicy leśni zakupią sobie potrzebną na czas ilość wroniego oka (kulczyby) z naybliższej im apteki i expensę tę zalikwidują Królewskiej Kommissyi Regencyiney do wynagrodzenia. Później trucizna ta w dostateczney ilości przez Nadleśnych przestaną im zostanie. Aptekarz Wostko w Poznaniu gotów jest trucizny tey, w znacznych ilościach, za pomierne dostarczać ceny.

§ 9. Urzędnik leśny, w którego obrębie począwszy od dnia 1. Października roku bieżącego

wydarzy się szkoda przez wilka zrzadzona, przestanie natychmiast być czynnym, i przy nowej Lesnictwa organizacyi niebędzie nań wzgląd miany, skoro niebędzie w stanie udowodnić, iż wskazane tu przepisy względem trucia wilków najsćislej dopełnił.

§. 10. Rozumie się samo z siebie, iż nagroda dana będzie za każdego wilka bądź otrutego, bądź wszelkim innym sposobem ubitego, i również żadney niepodpada wątpliwości, że ten, kto wilka ubił, na czyimkolwiek bądź gruncie, skorę z niego dla siebie zatrzymaie.

Poznań dnia 29. Sierpnia 1815.

Królewsko-Pruski Naczelný Prezes Wielkiego Xięstwa Poznańskiego,
Zerboni di Sposetti.

Uwíadomienie. Człowiek bezzenny, który był za dawnych czasów w Polsce Administratorem lasów, a potem Gúwernerem przy pewnym Instytucie w Południowych Prusach, życzy sobie, różnie posiadając języki i wiadomości leśne, znaleźć w Wielkiem Xięstwie Poznańskiem miejsce za Nauczyciela lub Oficjalistę leśnego. Pewniejszą wiadomość o nim powziąć można w tutejszey Expedycyi gazet.

OBWIESCZENIE.

Pod dniem 22gim m. i r. b. w gazecie tutejszey Listy gończe za zbiegłymi aresztantami:

- 1. Augustynem Trucepzyńskim,
 - 2. Józefem Wiśniewskim,
 - 3. Iwanem Jegierowem,
- umieszczone zostały, lecz gdy z pomiędzy tych ostatni Iwan Jegierów już został wyśledzonym i schwytanym, a zatem mam sobie za obowiązek o tém uwiadomić, aby odtąd tylko na poprzednio wyrażonych pilne dali oko.

Poznań dnia 27. Sierpnia 1815.
Prezydent miasta *Poznania.*

List gończy. Z dnia 21go na 22gi m. b. w nocy przez gwałtowne wylamanie muru więzienia z ratusznego aresztu zbiegło trzech zbrodniarzy w niniejszey opisani sposób:

- 1) Augustyn Trucepzyński, alias Ogórców, ma lat przeszło 30, wzrostu dobrego, twarzy pociągłej, cokolwiek ospowatej, sytuacji zdrowej, brzocho zarastającej; miał na sobie płaszcz długi ciemny, cokolwiek biało nakropiany, buty na nogach ordynaryjne i kapelusz stary na głowie; mówi bardzo z Rosyjska.
- 2) Józef Wiśniewski, miał lat 25, rodem z Wilna, wzrostu miernego, twarzy pociągłej bladej, włosy blond; miał na sobie surdut popielaty, buty Węgierskie na nogach, głowę miał obstrzyżoną; mówi dobrze po Polsku i dawniej służył za Pisarza w Kopy-

dłowie, a naostatku w wsi Szyszynku za Lesnego.

Gdy na schwytanu tychże wiele Publiczności szkodzić mogących zbiegów, wiele zależy, przeto rekwirują się resp. wszelkie Władze tak cywilne iako i woyskowe, aby na wyżey opisané szkodliwe osoby baczne oko mieli, a w przypadku dostrzeżenia którego z nich, aresztować i pod ścisłą i bezpieczną straż powiązanych Prezydentowi odeśłać kazali.

Poznań dnia 22. Sierpnia 1815.
Prezydent miasta *Poznania.*

List gończy. Nieiaki Mikołaj, czyli Nikodem, z wsi Dzierzysławia wyrobnik, o rozmaite kradzieże obwiniony, nim do inkwizycyi pociągniętym i aresztowanym być mógł, z okolicy tameczney oddalił się. Gdy więc na schwytanu zbiega tego niżej opisanego wiele zależy, przeto rekwirują się wszystkie resp. woyskowe i cywilne Zwierzchności, iżby na niego baczne miały oko, a w przypadku dostrzeżenia, onegoż aresztować i do tutejszego fronfestu pod pewną straż oddać kazac raczyły.

O p i s:

Wspomniony Mikołaj, czyli Nikodem, ma lat 40, rodem z Siedlimowa pod Wilczynem, wzrostu wysokiego, sytuacji dobrej, twarzy pociągłej chuderlawej i gładkiej, włosów blondawych, oczu jasno-niebieskich, nosa długiego i cienkiego, brwi żółtawych, wąsów rudawych, brody pociągłej; miał na sobie surdut jasnoniebieski, lewybiały sukienny, spodnie płócienne, na głowie kapelusz okrągły i na nogach buty stare.

Pyzdry dnia 12. Sierpnia 1815.
Sąd Policyi Poprawczej Obwodu Pyzdrowskiego,
K a u l f u s.

List gończy. Pewien Jaśko, także Jasieczek zwany, owczarek, w Sokołowie u gościnnego często przebywać mający, w czasie przedsięwzięty

z inkułpatem Stanisławem Jakubiakiem w Marzeninie a owczarza kradzieży, miał sposobność zbiegnięcia. Wspomniony Jaśko, czyli Jasieczek, jest wzrostu średniego, sytuacyi mierney, twarzy okrągło-tlustey, nosa krótko szerokiego, oczu czarnych, włosów krótko obciętych, wąsów czarnych, peysów małych, także czarnych; miał na sobie płaszcz granatowy z długim kołnierzem, surdut podobnie granatowy z białą multanową podszewką, spodnie szafirowe sukienne, kamzelkę sukienią zieloną, na szyi dwie chustki białe kartunowe, na głowie kapelusz okrągły, a na nogach bóty modną robotą zrobione. Wzywają się przeto wszystkie resp. woyskowe i cywilne Zwierzchności, iżby na zbiega tego baczną miały oko, a w przypadku dostrzeżenia, onegoż aresztować i do tutejszego frontestu oddać kazać raczyły.

Pyzdry dnia 14. Sierpnia 1815.

Sąd Policyi Poprawczyej Obwođu Pyzdrowskiego.

K a u l f u s.

OBWIESCZENIE.

Wdepozycie Sądu podpisanego oprócz

1. Klaczy z białą nogą prawą i

2. Klaczy gniadey bez odmiany,

znaydują się jeszcze następnie opisane i do sprawy kryminalney np. Gabryełowi Borowskiemu i współnikom, należące rzeczy, których Właściciele dotąd wysledzonymi niezostali, iako to:

- 1) Owsa wiertel, ośm i poł,
- 2) dito dito trzy,
- 3) Żyta dito cztery i ćwierć,
- 4) Grochu garcy sześć,
- 5) Pięć miechów,
- 6) Dwie kłody,
- 7) Przędzy różnego gatunku motków siedm-dziesiąt jeden,
- 8) Trzy łecce konopiane,
- 9) Jedna suknia koloru granatowego chłopska,
- 10) Jedna dito dito dito.
- 11) Trzy chustki jedwabne kolorowe,
- 12) Spodnik kobiecy kamletowy zielony,
- 13) Kafałanik kobiecy sukieny zielony,
- 14) Trzy chustki bawełnicowe w kolorach,
- 15) Dwa fartuchy sycowe,
- 16) Jedna westka jedwabna zielona,
- 17) dito dito sukienna koloru prochowego,
- 18) Czapka z siwym barankiem,
- 19) Dwa pasy siatkowe,
- 20) Jedne spodnie cweliszkowe,
- 21) Piłna grubego łocki 4,

- 22) Szlafmyc jedna,
- 23) Rękawiczki kobiece zimowe jedna para,
- 24) Dwie derki do nakrywania koni, po wierzchu kraykami powlozione,
- 25) Cztery kawały sukna szarego, iak się widzi, od powozu wyrznięte;
- 26) Jeden kawał piłna grubego,
- 27) Kilka kawałków skórki ciełcey,
- 28) Jeden pęczek różnych rzemieniów,
- 29) Pięć sztuk kapow do cepow,
- 30) Dwie brzytwy z marmurką i futeratem zskory,
- 31) Zwierzciadełko jedno małe,
- 32) Dwa paski rzemieńne ze szpinkami,
- 33) Jeden gurt do czapraka rzemieńny,
- 34) Switek różnych rzemyszków,
- 35) Jedna torbeczka płócienna z różnemi kawałkami sukna i piłna,
- 36) Dwie świece woskowe duże,
- 37) Dwa krążki całkie wosku żółtego,
- 38) Torebka z cielcey skóry kosmata,
- 39) Siedm sztuk różnych kołeczków różnych,
- 40) Dziewięć dito kołeczków różnych,
- 41) Dwie cukierniczki,
- 42) Pięć sztuk nożyczków różnych,
- 43) Stroik cenowy na kapelusze chłopski,
- 44) Abkus słowiany do fayfki,
- 45) Jeden kłębek nici kręconych popętlanych,
- 46) Jedna trzcinka,
- 47) Dwie pary spodni skorzanych starych,
- 48) Jedna para bótow,
- 49) Jeden kozuch chłopski,
- 50) Różne papiery,
- 51) Dwa świderki,
- 52) Pięć lonów od woza,
- 53) Dwa pierścienie od kosy,
- 54) Dwa dłota,
- 55) Jeden sierdzień,
- 56) Jeden szrubel kowalski od przecinania żelaza,
- 57) Różnych kosów sztuk sześć,
- 58) Jedna dito zepsuta,
- 59) Dwie siekiery,
- 60) Jeden toporek,
- 61) Dwa strugi,
- 62) Troie widel do siana,
- 63) Jeden przystek ciesielski zepsuty,
- 64) Jedna kłamra,
- 65) Nalustki żelazne cztery,
- 66) Dwa pęta dito z kłótkami i kluczami,
- 67) Dwie kłótki z kluczami,
- 68) Jedna dito bez klucza,
- 69) Jeden łańcuch żelazny do drzewa,

- 70) Dwie casty żelazne do pługa,
- 71) Wiły żelazne do iarmów dwie,
- 72) Pięć sierpow,
- 73) Stalniców do ladów od sieczki sztuk dwie,
- 74) Chebel stolarski jeden,
- 75) Krosow do pługa dwa,
- 76) Łopatów dito dito.
- 77) Graczków żelaznych do ziemi sztuk cztery,
- 78) Jedna para zawiasow od drzwi bez chaków,
- 79) Siedm par podkrow końskich,
- 80) Radlica jedna,
- 81) Korbła od kamienia do ostrzenia jedna,
- 82) Siekacz jeden,
- 83) Pięć sztuk ossatków;
- 84) Pięćdziesiąt i jeden różnych kawałków żelaznych,
- 85) Dwoie naszelników żelaznych,
- 86) Dwa młotki,
- 87) Jedna babka do klepania kosy,
- 88) Dwie ostrogi żelazne,
- 89) Dwa wstrzemiona od siodła żelazne,
- 90) Cybuntury trzy od kół;
- 91) Dwa stare zamki żelazne,
- 92) Klucz od bryczki czyli powozu, zepsuty żelazny,
- 93) Trzy wrzeczadze żelazne,
- 94) Tylnik od woza z tancuszkim żelazny,
- 95) Różne żelastwo w woreczku stare,
- 96) Garneczek łoiu,
- 97) Trzy uzdeczki,
- 98) Trzy śle,
- 99) Dwie piłki małe stolarskie,
- 100) Podogonia od szlow trzy rzemieenne,
- 101) Ryngorty do przypinania derow rzemieenne,
- 102) Jedna szotka od czesania lnu,
- 103) Rożenek jeden,
- 104) Jedna dzierzka drzewiana,
- 105) Jedna szufla,
- 106) Trzy skrzynki z zamkami ziemni,
- 107) Jedna flinta,
- 108) Jedna piła do drzewa,
- 109) Jedna linka,
- 110) Dwa postronki,
- 111) Jedno rzeszoto,
- 112) Pięć poduszków,
- 113) Dwie pierzyny,
- 114) Jeden sądeczek,
- 115) Jedno łóżko,
- 116) Jedna szafa,

- 117) Cztery koła bosc od woza;
- 118) Jedno koło szybowane;
- 119) Jedna obręcz od koła z cybuntami;
- 120) Łagwie w żelazo oprawne jedne,
- 121) Barki jedne,
- 122) Barczyki trzy oprawne,
- 123) Dwa rydle do kopania ziemi,
- 124) Kawał żelaza iak się zdaie od sztangi.

Wzywają się przeto Właściciele Sądowi swemz nieznaiomi, iżby się w ciągu czterech tygodni, a naydaley aż do dnia 18. Września r. b. meldowali w Sądzie naszym, i prawo własności do tych rzeczy udowodnili, albowiem po upłynionym czasie wszystkie rzeczy przez licytacją publiczną sprzedane, i z licytacji zebrane pieniądze, na fundusz publiczny obrócone zostaną.

Pyzdry dnia 12. Sierpnia 1815.

Sąd Policyi Poprawczej Obwodu Pyzdrskiego.

K a u l f u s.

J. Basiński.

*Ceny zboża w Berlinie
dnia 24. Sierpnia (a 42 gr.)*

	Tal.	gr.	fen.
Pszeniczy	2	—	17 — 2
Żyta	1	—	18 —
Jęczmienia	1	—	11 — 5
Małego jęczmienia	—	—	—
Owsa	1	—	5 — 6
Grochu	—	—	—

*Srednie ceny zboża w Wroclawiu
od dnia 24. Sierpnia w nominalney monecie:*

Pszenicza 6 tall. 15 troiakow. Żyto 3 tall. 23 troi.
Jęczmień 3 tall. 1 troi. Owies 2 tall. 8 troiakow.

*Ceny zboża w Gdańsku.
Dnia 21. Sierpnia.*

	Gdańsk. Zł.	— gr.
Naylepszy pszenicy szefel kupowano po	11	— 6
Podley dito —	9	— 12
Naylepszego żyta —	7	— 18
Podłego ditto —	7	— 6
Naylepszego jęczmienia szefel	5	— 18
Podłego ditto —	4	— 18
Naylepszego owsa —	4	— 6
Podłego ditto —	3	— 24